

היליון מס' 1804 * כ"ד באב תשס"ב * 2 באוגוסט 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

הסערות גורמות לאלונים
להעמיק את שורשיהם.

ג'ורג' הרברט

בית כפר - הנשיא
משתתף באבלם של
מריון, שרונה, עמליה משה
וכל בני המשפחה
על מותו של
חברנו
לס גרשמן
ז"ל

כ' באב תשס"ב
29/7/2002

לס חברנו הובא למנוחות וכך ספדו לו חברים ובני משפחה.

לס - השכן ולס - הידיד. איך הפתעת את כולנו. עוד לא עברה שנה מאז נפרדנו, וליבנו שבור, ממורן יקירתנו, בת המשפחה המורחבת שלך והנה גם אתה עוזב אותנו ולא הספקנו להפרד.

לס, להבדיל מרוב הותיקים, הגיע במסלול שונה לקיבוץ. הוא עזב את רודזיה עם שלושת ילדיו והגיע לקיבוץ דגניה. משם הביאה אותו סלמה לכפר הנשיא. לס נקלט במהירות באווירה האנגלוסקסית האופיינית שלנו.

קיבוצניק טוב היה לס, שעבר בהצלחה את כל דרישות סדרני העבודה ונשלח לכל אשר נקרא - בהשקאת שדות החולה

עבד שנים ועוד המשיך בהתמדה הרבה אחרי שמיטב הצעירים עזבו. לאחר מכן הגיע למפעל הבונים לחדר העיבוד ומשם להרכבת ברזים ומפעילים. אישיותו החביבה ומנהגיו האבירים והמנומסים יזכרו לתמיד על ידי עובדי המפעל. אפילו כשכבר תשו כוחותיו שאל בנימוס אם הוא יכול לפרוש ואכן פרש והמשיך עד ליומו האחרון בשירות הציבור במרכולית.

לס היה ספורטאי מעולה ושחקן טניס מצוין עד שנפגעה בריאותו הפיזית ומיד עבר לספורט המוחות - הברידג', ושם התמיד ביחד עם חברים מהקיבוץ וגם במחניים עד הסוף. גם לקיבוץ עמיעד היה מגיע להשתתף בפעילויות השונות של הוותיקים. העיסוק המצטיין והמרכזי של לס בשנים האחרונות היה בעיני טיפולו הקפדני והמסור בריבוע הדשא המשותף שלנו. הוא מצא שעם כל הגזרות שאנו חיים בהן היום - הדרך הטובה ביותר הייתה להשקות כל יום, כמה דקות, בפינה אחרת.

לס היה קורא המון ספרים, שוחה בבריכה ומעל לכל חי חיים של שקט, אהבה והרמוניה עם מריון. איש יקר, תחסר לנו מאוד. בלכתך השארת עוד אלמנה בשיכון האלמנות שלנו ותהיה בטוח שהיא בידיים טובות ותומכות. צר לנו וכואב. ובכל זאת נתנחם בכך שהלכת מוקף בבני המשפחה באירוע שהוא כמעט חגיגה גדולה.

בשקט ובידידות באת אלינו ובשקט ובאצילות הנפש עזבת.

נוח בשלום על משכבך. לא נשכח אותך.

אדי נמינוב

התמונה שאותה אנו ניקח איתנו, ולדעתי מעידה על אופיו המקסים של לס. היא התמונה של לס יושב אחה"צ על הדשא מול ביתו, רגוע ונהנה מיופיו של יום, מהרוח היבשה והנעימה ומשעות בין הערביים.

תמיד הוא הדגיש לנו כמה שהוא מאושר מהדברים הפשוטים שנמצאים סביבנו. כמה שחייו טובים כשמשפחתו

בקרבת

מקום, ובעצם מה הבן אדם צריך?

כוס בירה קרה ביד, מוסיקה קלאסית, ואותו רוגע נפלא שיש למקום הזה בשעות לקראת ערב.

"מה כולם יושבים מול הטלוויזיה?" נהג לומר. "שיצאו החוצה ויראו כמה כיף פה".

אותה צניעות, פשטות ויכולת להנות מן הדברים הנהדרים שנמצאים פה, כל כך קרוב, הם בעצם לס.

יהי זכרו ברוך.

מיקי נוי

היה שלום סבא לס

לפני 42 שנה נדדנו איתך, שלושה ילדים קטנים, לאחר שאיבדנו את אמא אניטה, לארץ חדשה, לישראל. עדיין זכורה לנו הטיסה לארץ ובמיוחד שקית הבילטונג שקיבל כל אחד מאיתנו לדרך הארוכה - על מנת להעסיקנו. אז עוד לא הבנו את גדולתו ומורכבותו של המעשה שעשית כאשר קמת מאבלך וחצית יבשות בכדי להתחיל בשבילנו חיים חדשים.

אותך תמיד הכרנו אבא, כעדין נפש, שקט ומופנם. איש רגיש שלא בקלות ידע להביע את רגשותיו. טוב לברך ונכונותך לעזור תמיד לכולם היו לצו התנהגותנו. אדם גדול בנימוסים והליכות, ג'נטלמן אמיתי - מודל לחיקוי ממש. רוח העליזות שפעמה בך וחוש ההומור שלך היו ידועים לכל, גם כאשר הבדיחות חרקו קצת בשנים האחרונות.

כוונותיך ומעשיך היו תמיד עשויים מזהב!

אבא, סבא ובעל יקר שלנו, איתך אנחנו היום בסופה של דרך ארוכה ומפותלת.

הסוף באופן מוזר למדי היה דווקא די חגיגי. התכנסנו לחגוג את יום ההולדת של בני יולי שבמשפחה. סביבך איתך, ילדך, נכדיך ומשפחתך. כדרךך תמיד, לא רצית להטריד מעולם ולהיות חלילה למעמסה על אחר. כך כאשר חשת לפתע ברע, אפילו לא קראת לעזרה. הכל בכוחות עצמך. המשכת לדבר איתנו כשאתה כבר מעורפל, כאילו לעודדנו שהכל בסדר. שלא נדאג, שלא נטרח. אבל הפעם לא עמדו לך כוחותיך ולאט לאט התערפלת ושקעת בשינת עולמים.

כל שהספדנו התקיים אפילו בדקות האחרונות. כשהרמנו אותך לאלונקה התלווצצת איתנו ואמרת שאתה הרי שוקל רק 70 ק"ג. בחדר המיון התנצלת בפני הצוות הרפואי על הטרחה שאתה גורם.

כך היית. וכפי שהיית כך גם הלכת. בשקט ובעדינות.

נוח על משכבך בשלום אבא/סבא ובעל יקר - אנחנו נהיה בסדר!

נאהב ונזכור אותך תמיד.

הספידה: **עירית גרשמן** - בשם ילדינו ונכדינו של לס.

ימי הולדת

4/8	בועז נאי ליאור בן זאב הגר טוביס (נכדה גניסלב) אביתר ברוך (נכד מדר) תומר שחר (נכד סמברה)
5/8	ציונה מזרחי דרור זיו הופ ינטיס
6/8	דוד דבולט יוחאי וולפין מלי עמית
8/8	מאור פרידמן (נכד גוטר) נדב אדלשטיין תומר אשתר (נכד הדר) אודליה פרחי (נכדה וטרמן)
9/8	ענבל פרלסון
10/8	קרול שרק נחמן כץ שני שרה הוניה (נכדה ב. לוי) עמית אשתר (נכדה הדר) שחק מלינה נועם אבידור (נכדה)

ימי נישואין

5/8	ליאורה ורחני וינשטיין נאית ועופר גלזר
6/8	מרב וגדי איתם רחני ואלישע וולפין שרית וגיל קולינס
10/8	בטי ויצחק עדר אילנה ורפי פרנק

יזכור

כ"ט באב תשמ"ד (1984) סטיב בן יוסף.
ט"ו באלול תשמ"ח (1988) ברני מרקס.

פרורים מהשולחן

פרורים מהשולחן או קוביות קרח קר על המזח לא משנה איך נקרא למדור הזה, זה המדור שמספר לנו מה קרה בישובינו הקטן בשבוע האחרון.

אך לפני שנתחיל אפרד מחברינו היקר לס גרשמן ז"ל, שהלך לעולמו השבוע, והליכתו מאיתנו משאירה אותנו המומים וכואבים. ליבינו עם המשפחה הענפה. שלא תדעו עוד צער.

וביום שלישי הובאה לידינו הידיעה על החדירה לבית באיתמר. אז הבית הזה הוא הבית של ארנה ודוד מימרחן שלמרב המזל כל ילדיהם שהו באותה עת בכפר הנשיא. המחבל נכנס לביתם בשעה 03:00 לפנות בוקר והחל במעשיו. דוד שנפצע באופן בינוני תפס את המחבל וארנה שנפצעה קל חיסלה את המחבל בדקירות סכין. נשמע נורא ואנו לא יודעים אילו כוחות יש לנו ברגעים שכאלה. אורנה ודוד, אנו גאים בכם מאד ומאחלים לכם החלמה מהירה, גם פיזית וגם נפשית ושלא תדעו שוב כל אירוע מסוג זה או אחר. ושתדעו לכם שתמיד יש לכם מקום כאן אצלינו ופינה חמה בלב בשבילכם.

בפעם הראשונה מאז שנחקק חוק המיחזור בארץ, הגיעה השבוע אלינו משאית ואספה את איסוף הבקבוקים הראשונה והיבול הראשון של הבקבוקים והפחיות היה 925 פריטים. כל הכבוד לאוספים. המשיכו לאסוף וזיכרו שזה עוזר ליקום וממלא את הכיס. כל פריט 25 אג'.

באליפות הצפון שנערכה בקיבוץ עמיעד בשבת האחרונה, השתתפו נציגים רבים מקיבוצינו. כל הכבוד לכל הספורטאים הצעירים והותיקים שהשתתפו ולהתראות בסוף החופש באליפות הגליל העליון.

מזל טוב למשפחות דדוש, אגם, שובל ופרנק שחגגו את עלייתם לתורה של ילדיהם.

על פעילות התלוננים מאד קשה לספר כי פשוט קשה לעקוב אחרי כל הפעילויות שלהם. התלתון הבוגר היה במחנה ובתלתון הצעיר ירדו לכנרת בליווי ההורים. וערב אחד פגשו מכשף אינדיאני שסיפר להם על חייהם של האינדיאנים, השבוע הם עובדים במוסדות השונים של המשק.

ט"ו באב נחגג סביב לבריקה בניצוחה של רג'י שכמו תמיד שמחה לראות את החברים נפגשים על כס קפה/תה וקשקושים בערב שבת.

במערכת הגיל הרך מתחילים להתארגן לקראת מסיבות הסיום וההכנות למעברים בסוף חודש אוגוסט.

זוכרים את הימים האלו שצפינו בסרט על הדשא לפני הבריקה? בימים אלה, כמעט כל ערב אפשר שם להתרווח בכסא צהוב מהבריקה ולצפות במיטב הסרטים, והכל בארגון הנפלא של אילן מדינה והנעורן.

על מזג האוויר כבר דיברנו, או שעדיין לא?
מה כבר אפשר להגיד, נשאר רק להזכיר שאחרי הקיץ יגיע הסתיו ואיתו העננים וגשמי הברכה, אז יש תקווה. לא להתייאש.

שילו איילון ממשיך להעלות לנו חיוך על השפתיים ובאליפות אירופה שמתקיימת בברלין. הוא עשה חייל ושבר שיאים. חזק ואמץ, אנחנו מאחורייך.

ירדן ינטיס יוצא בשבת בקרובה למחנה אימונים בהונגריה - ל-8 ימים. ירדן יוצא עם קבוצה בת 20 נערים ונערות מהארץ. בימים שבת וראשון הבאים - ישתתף בתחרות טריאתלון לנוער. ירדן, את מאחלים לך הרבה כוח והצלחה.

בלילה שבין שני ושלישי, שמעתי רחשים מתחת לחלוני. הצצתי וראיתי 2 בחורים צעירים האחד על הטרקטורון של אסף מ' והשני רץ אחריו. התקשרתי לשומר הלילה (במקרה - גלעד בעלי). וזה האחרון יצא למרדף ברחבי הקיבוץ. בו זמנית, התקשרתי לאמיר שהזעיק גם את המשטרה ולבסוף נמצא הטרקטורון נטוש ומקולקל ליד בית הקברות. הגנבים טרם נתפסו.

לכל אלה שבחופשה או חוזרים מאיזה חופש - בילוי נעים וחזרה לשיגרה.

סוף שבוע מהנה לכולם ואל תשכחו - אם תתנו חיוך, העולם יחייך אליכם.

שבת שלום - **ארי שטיינר** ובני המשפחה.

דבר העורכת

איבדנו חבר יקר השבוע, לס גרשמן ז"ל הלך לעולמו. ונתנחמו שלא סבל מדי לפני עזיבתו. יהי זכרו ברוך ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים. ולמשפחה תנחומים.

ומישהו משלנו שוב תופס כותרות בעיתונים, בנושא התקלות עם מחבלים. סיפור שנשמע כמו לקוח מתוך סרט. והפעם תודה לאל נגמר העניין הכי טוב שאפשר. עוד ניתן לומר: אורנה "אשת חיל מי ימצא".
דויד שתחלים במהרה בע"ה ותחזרו לחיות בשלום ובשלווה כל הימים.

לא כך תכננתי את דבר העורכת לשבוע זה.
את דברי כתבתי כבר ביום ראשון והחלטתי שבכל זאת גם את אלה וגם את אלה אשלח אליכם הקוראים.

כאן אני נפרדת מכם ומהעלון האהוב. (זמנית).
למשך השבועיים הבאים תערוך את 'דברי' דורית בסו.
אנא מסרו את כתבותיכם, תגובות, פירושים, מודעות. עד יום שני בערב.
בשעה 20:00 על גבי דיסקטים- עדיף, או בכתב יד, אל ת.ד של דברי הכפר.

תודה. ושיהיה טוב.

שושנה

על קיבוץ ואהבה

לפני שנים - כשהקיבוץ התחיל להפסיק להיות קיבוץ, התחילו לרוץ שמועות, שבקיבוץ שכן ועוד קיבוצים, התחילו לחגוג את חגיגות בר המצווה והחתונות, שתמיד היו המוניות - לפרטים.
(אולי זו הייתה ההפרטה הראשונה של עידן זה).
כלומר כל משפחה חוגגת לה בנפרד ליד הבית או במקום מרכזי נבחר בקיבוץ - ומוזמנים למסיבה - רק אלה שמוזמנים אישית.
זה היה מוזר, וגם מאוד מעליב בהתחלה. והתרגלנו.
אז מיד, ו. תרבות או ממסד אחר, נרתמו לתת קצת חג - גם לאלה שלא היו מוזמנים בערב זה או אחר למסיבות - והקרינו סרט על הדשא. -
אח"כ התחלנו להתחלק לפי כל מיני קריטריונים...

והנה השנה חגגנו את חג האהבה בשניים.

נירה אירגנה חג לאוהבים ל- 20 זוגות נבחרים "לפי הזמנה". שיט וכדו' 40 ש"ח לזוג כמו ששמענו. - דווקא אני מכירה עוד כמה זוגות שיכלו לאפשר לעצמם את הסכום הזה לבילוי... היו גם נהנים.

ורג' אירגנה לכל שאר החברים: ערב אהבה בברכה, עם אבטיחים, שירי אהבה, פיצוחים ושתייה - בחסות האירוח הכפרי.
לא יודעת מה היה בשיט.
בברכה היה נעים מאוד. כל האנשים המקסימים שאני מכירה היו שם. רגוע ונינוח וילדים שחו ושיחקו ונהנו במים הכחולים.

אך, המציאות היא שכמה שאתה נהנה, עולה המציאות וצפה ואתה נמצא שואל שאלות מטרידות. כי נדמה לך שיש את מי לשאול. וקורה ודווקא זה שמולך גם הוא לא יודע וכועס ומתוסכל בדיוק או לפחות כמוך.
"דף המידע" האחרון מאוד מטריד - לא אחזור על כל ההערות, המרירות, והרגשות הקשים, שכמה שמנסים לדכאם הם עולים.

אבל דבר אחד ברור - אין הרבה כוח ואנרגיה לחברים, להביא שאילתות ולדרוש בירורים נוקבים על מערכת. גם חברים שנפגעים באופן אישי, שמנחיתים עליהם החלטות הרות גורל אפילו לגבי פרנסתם, ללא שיתופם בדיון ובהחלטה, והם אפילו שומעים על כך בהדלפות... והרגשתי חבל.

אבל החלטתי כן, לפחות לקרוא בשם החברים לכל חברי ההנהלות ולאחראי לכתיבת הדף הנידון:
- אנא קיראו שוב את דף המידע הזה.
האם הוא באמת דף מידע? - האם לא רב הנסתר על הגלוי?
ורבה התמיהה על קצב מהלך העניינים. (משנת 95.....) (?????).
מי? מה? מתי? איך? למה??? מי נתן את הרשות, ההוראה.....

ובכל זאת ט"ו באב חגגנו. ובר מצווה.
הרבה מזל-טוב לבעלי השמחה נאחל כאן שוב.
והרבה אהבה לאלה שיוודעים אהבה מהי.

בהמשך, אספר לכם סיפור על אהבה.

בברכת שבת שלום ומבורך עלינו ועל כל עם ישראל. **שושנה.**

למה האהבה עיוורת

ו/או משחק המחבואים

מספרים שפעם נפגשו במקום כלשהו על פני האדמה, כל הרגשות והתכונות של בני האדם. כשהשעמום פיהק בפעם המי יודע כמה, השיגעון, כהרגלו כל כך משוגע, הציע לכולם: "בואו נשחק במחבואים!". הספקנות הרימה גבה והסקרנות, שלא ידעה להתאפק, שאלה: "מחבואים? איך משחקים את המשחק הזה?" "הוא משחק-הסביר השיגעון-בו אני מכסה את פני ומתחיל לספור מאחד עד מליון ואתם מסתתרים. וכשאתם מגמורים את הספירה, הראשון מביניכם אשר אמצא, ייקח את מקומי כדי להמשיך את המשחק".

ההתלהבות רקדה עם האופוריה, השמחה קפצה כל כך ששכנעה לגמרי את הספק וגם את האדישות שלעולם לא נהגה להתעניין בשום דבר אך לא כולם רצו להשתתף: האמת העדיפה שלא להסתתר, בשביל מה? במילא מוצאים אותה בסוף.

הגאווה אמרה שמדובר על משחק מטופש ביותר (אבל מה שהפריע לה באמת הוא שהרעיון לא היה שלה). והפחד החליט שלא לסכן כלום. " אחת, שתיים, שלוש..." התחיל לספור השיגעון. הראשונה שהסתתרה הייתה העצלנות מתחת לאבן הראשונה שמצאה בדרכה. האמונה עלתה לשמיים והקנאה הסתתרה מאחורי צל ההצלחה, אשר במאמצים ענקיים מצאה מקום בצמרת של העץ הכי גבוה. הנדיבות כמעט שלא יכלה להסתתר, כי כל מקום שמצאה היה נפלא בשביל אחד החברים שלה. אגם שקוף? - אידיאלי בשביל היופי, חור בגזע העץ? - מושלם בשביל הצניעות, מאחורי כנפי הפרפר? - הכי טוב בשביל החושניות. מה עם משב הרוח? - יוצא מהכלל בשביל החופש. הנדיבות מצאה לה מקום צנוע אבל מתאים בקרן שמש קטנה. האגו לעומתה, מצא מקום מצוין מלכתחילה, גדול, מאורר, נוח, אבל אך ורק בשביל עצמו בלבד. השקר הסתתר בעומק הים (אבל האמת היא שהסתתרה מאחורי הקשת). התשוקה והחשק במרכז הרי געש, השכחה שכחה אפילו איפה הסתתרה. כשהשיגעון ספר 999,999 האהבה עוד לא מצאה מקום להסתתר, כי כל המקומות היו תפוסים. "מליון!!!!" הכריז השיגעון והחל בחיפושיו.

הראשונה שמצא הייתה העצלנות, רק שלושה צעדים ממנו מתחת לאבן. אחר כך שמעו את האמונה שמתוכחת עם אלוהים על תיאולוגיה, את התשוקה והחשק שמעו מרעידים את הר הגעש.

באופן פתאומי, הופיעה לה הקנאה וכך הצליח לפענח איפה ההצלחה, את האנוכיות לא היה צורך לחפש, היא בעצמה ולבדה יצאה ממחבואה, שהיה זה קן דבורים.

מרב שהלך, השיגעון הרגיש צמא, כך הגיע לאגם ושם מצא את היופי. עם הספק היה קלי קלות כי מצא אותו יושב על הגדר בלי להחליט עדיין באיזה מקום להסתתר. כך מצא אחד אחד את כולם. את הכשרון בין העשבים הרעננים, את החרדה במערה חשוכה, את השקר מאחורי הקשת ואפילו את השכחה שכבר שכחה ששחקה במחבואים.

רק האהבה לא הופיעה בשום מקום. השיגעון חיפש מאחורי כל עץ, מתחת לכל אבן, בפסגות ההרים, וכשעמד להיכנע, הבחין בשיח ורדים והתחיל להזיז את הענפים. לפתע פתאום, נשמעה צעקה איומה וכואבת: קוצי הורדים פצעו את

אהבה בעיניים השיגעון לא ידע מה לעשות כדי להתנצל: בכה, התחנן, ביקש סליחה ואפילו הבטיח לאהבה להיות המלווה הצמוד שלה.

מאז אותם ימים, בהם שיחקו במחבואים בפעם הראשונה על האדמה, האהבה היא עיוורת והשיגעון תמיד מלווה אותה.

מצאה ושיכתבה **שושנה שרקי**.

הודעות

מהמרפאה

בשבוע שבין 8/4-9, אני יוצאת לחופש. מי שצריך ניירת כלשהי או בקשה לתחבורה, שיצור עימי קשר בשבוע הקרוב. (לא לחכות ליום שישי בבקשה).
ברוב הימים לא תהיה לי מחליפה, לכן, אנא מכם השתדלו לא להתקשר בשעות של בדיקות הדם - ימים א', ג' 7:30-8:30.

תודה - **דורית בסו**

הזמנה

התחילו את השבוע עם משהו מתוק.
בשבת בערב בשטו פרלסון עם קינוחים משובחים
בסופשבוע הזה - 8/3 בין השעות 20:00 - 22:00

נוף מדהים, חברה נעימה, מחירים עממיים.
כדאי להתפנק לפעמים
וכדאי גם להזמין מקומות מראש

להת' **רה"י**

י"ח באב, שנת 5762

27.7.2002

פרשת השבוע - עקב

פרשת "עקב" - דומה שאין פרשה שמתאימה יותר לתאר את אחד ממפעלי חייו של אמיל יצחק-צבי פרנק ז"ל: המשכיות המסורת היהודית והעברתה לדורות הבאים, מאשר פרשה זו.

עקב - פירוש המילה: "כתוצאה מ". סבא אמיל האמין בעשייה, המשכיות, ביהדות, וציונות. לאחר שקיים את הבטחתו לילדיו ועלה לארץ ב 1965, הקימו אמיל וחווה את ביתם בקיבוץ כפר הנשיא. בסוף שנות השישים הצטרף אמיל למפעלו של לו סגל ז"ל, עליה לתורה במסגרת הקיבוצית, בכפר הנשיא. זכור לכולנו איך בנה במו ידיו את ארון הקודש, כאשר רעייתו רוקמת את הוילון שבחזית הארון. ביום זה מכבדים את חלומם בנוכחותנו כאן במקום זה.

בשנת 1986 התגשם חלום נוסף של אמיל, שוויון זכויות והזדמנויות לבנות המצווה. באותה שנה, בנות כיתת מרום עלו לתורה וקראו את פרשת השבוע יחד עם בני הכיתה כשוות בין שווים. מאותה שנה נסללה הדרך לשוויון בכפר הנשיא גם בנושאי הדת והמסורת. השבת אנו מכבדים את בני המצווה בעליה לתורה. אך זאת שבת מיוחדת, שבת שבה אנו בעקבות מלאה, אהבה ומסירות עדים לדור רביעי של תושבי המקום עלים לתורה, ביניהם שקד נינתו של סבא אמיל.

לו סגל התחיל במפעל זה, אמיל פרנק המשיכו. כשהכפפה נזרקה לאוויר, מיהר אלן איסטון לאחוז בה ועד עצם היום הזה נמשכת המסורת בעקבות ראוייה לציון. כולנו תקווה שנדע להמשיך במפעל זה של חשיפה למסורת היהודית, שאיננה חלק מחיי היום יום שלנו, גם בדורות הבאים.

רפי פרנק

החזירו עטרה ליושנה

לפני 7 שנים הוקם הבוסתן על שם גיא, בתחום משק הילדים, ביוזמתו של אריה המדריך דאז ובביצועם של ילדי הנעורון וילדים אחרים שעבדו במשק הילדים.

בוסתן זה היה חלק מהרחבה כוללת שהתבצעה במשק הילדים ואשר כללה מרכז לימוד לאורחות חיים מקומיים, נטיעה של עצי פרי הגדלים בארץ ישראל ועוד.

עם הזמן נסגר משק הילדים, המקום כולו הוזנח מאוד, העלה קוצים וחלודה ונשכח מהעין. ההזנחה לא פסחה גם על

הגן, העצים בפנים מתו, צינורות ההשקאה נרקבו בשמש ושעון המים נעלם, המקום צבר עזובה, לכלוך וקוצים. בימים אלה, בעקבות יוזמה ברורה וראויה לציון של איציק בן דור, הוקם הגן מחדש. איציק גייס לעזרתו את הנעורון ואלו ניכשו ובראו את הגן מהקוצים והלכלוך ששלטו בו, קבעו צנרת חדשה ושתלו עצי פרי שונים שכולם עצים ארץ ישראלים.

עם סיום שתילת העצים ברצוני להודות לכל אלו שעזרו ותרמו להחייאת הגן. ואלו שמות אלו שטרחו, עזרו והושיטו יד:

לירן לינטון, עדי לינטון, איילה אדלשטיין, רועי אדלשטיין, רעות (ילדת חוץ), עידן בן-זאב, עמית כץ, ניב דדוש, לבנה אגם, ינון אגם, עומר נוי, זיו נוי, דן הרמץ, דנה אלייב, קרן גדליצון, נופר מלינה, אביב רוזנקרנץ, שירית דבולט, אלון בוסקילה, אריק אלייב, ניב מעיין, עידו פוקס, סרג'יו (הגן), קרול לופוב, נתן ברק, ג'וני הרמץ, יוסי מלינה, יעקב דדוש.

תודה רבה לכולם. במידה ונשמט שמו של מישהו אני מבטיח להוסיף את שמו בשבוע הבא. ושוב, תודה לאיציק, כל הכבוד.

אילן המאירי.

"A candle loses nothing by lighting another candle"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei

issues

(User: "**khtalk**" password: "**mansura**")
<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page
<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people
smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט.
כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!
